

յեշ մեքենայ մի բերել տալ, վասնզի այրեցեալ գոտույն տակ գտնուելով՝ շափազանց խոնաւի տեղ, շափազանց այլ չոր օդ կ'ընէ:

Պղր. Սէկիւլեանի այս տարուան ստացած ծխախոսն նոր բան մ'ըլլալով գաղթականութիւնն մէջ, կառավարութիւնն շատ գոհ աշօք կը նայի իւր վրայ, վասնզի իրմով ծխագլանիկի պատրաստութիւնն տեղւդղն արուեստներէն առաջին կարգի տեղը բռնեց և շահագործութիւնն ալ՝ առ-

եւարական մի մեծ ճիւղ գարձաւ. և այս պատճառաւ է որ կուսակալին միջնորդութեամբ ծխագլանիկներուն իտայիս ներածման մենաշնորհն ընդունեցաւ. կառավարութիւնն խոստացած է այժմ իրեն ուղած գաշտավայրը տալ ծխախոտի մշակման համար:

Պղր. Սէկիւլեան խորհրդական անդամ է առեւտրական սենեկին, և հոգարարձու՝ յոյն գաղութիւն, ի մասին եկեղեցական մատակարարութեան իրբեկ անդամ արեկելեան եկեղեցւոյ :

ԽՄԲԱԳԻՐԱՏԱՆ ՄԻ ՄԵԶ

Խմբագրատան մի մէջ նատեր է շատասնամաց մէկը. բխագոյն, կարահասակ, կրոր դէմիով և մորոց է կիսափակ աւրով, որ կարծեն հայր աշոցին ժայռուի կ'ուզէ ամեարկ մի տաշ իւր դիմացը պատահողին: Շրբանցը վրայ - որ հացի կ'երևաց պերեւոններոց տակէն - միր կէս ծիծադ մի կայ, իւր բնաւորորեան (caractère) յատկանիշը: Իւր նաևկոյ և գրիւր շառօնոց ինքսէն կը գուշակիս րէ դա բոյրութիւնն անենան մասր մ'ըրացը չէ. այս անենան մ'ունեցիր է, որ այս առանձնութիւնն է... ձանապարհաց վրայ՝ ցայեւոց միշտոց. — Անրկայապէս իսբագիր է, մեր գրագիտոց այս դասուն պատկանող, որոնց միւս նկատակն է գրնէ. Ճիշտ ենց պահուն, որք քրագիր է առ իւր բերքին մէջ կարեւոր յատկուածները: յիշոցներ կցեսուատը առա անոր դէմ, իւր յատիրը համեմեց դիտմամբ, պատահի մի վափարելով յարուրուան ասպարիզին մէջ նետուիլ ներ կը տնեն, ինչքնէցը առաշարիկէն հասար որ ընդունովի իրու յուրաածագիր իւր բերքին խմբագրաբան մէջ դոցաւ երկուշին մէջ նետեւեալ խօսակցութիւնն էնքնէ:

ԽՄԲԱԳԻՐ ԵՒ ՊԱՏԱԿԻ

ԽՄԲԱԳԻՐ. — Ի՞նչ կը հրամայես, Պարոն. կարճ կապէիր խնդրեամ ժամավանառ չընէիր զիս, թերթիս մէջ միքանի կարեւոր յաւելուածներ ընկլուս զրազած եմ. չի տեսաբ դուրսը վահառուազաց և ընթերցողաց բազմութիւնը՝ որոնք անհամբեր կը սպասէն ինձի:

ՊՏԱ. — Ներեցէք, Պ. խմբագիր, եկեր եմ

դէմունիդ ցաւցնելու. բայց մի վախէց՝ անգին ժամանակնիդ շեմ վատներ, երկու բառ է ըստիկա: Կարելի՞ եր որ զիս ալ ընդունեէք իրեն անդամ կամ ընկեր Զեր խմբագրութեան մէջ:

ԽՄԲԱԳԻՐ. — Այս գովերէ վափար մ'է, Պարոն. սպակայ մեծ բայց մը կայ... ունիս արգելութիւնը պահանջած յատկութիւններին պահանջանեան:

ՊՏԱ. — Ունիմ թէ չունիմ՝ չիմ յիշեր հիմակ, մերշը կ'ըսեմ Զեր այդ բանը. բայց կընաց ապահով ըլլալ որ պիտի գոհացնեմ զիեզ:

ԽՄԲԱԳԻՐ. — Խոսերդ կանելով ըսէ, Պարոն. ինքնիքտ Արևելիք կամ Մասիսի խըմ բարդասունըն կը կարծես. գիտցիր որ ես Քիոզ գոհ չիմ ըլլար:

ՊՏԱ. — Այս բանը գիտանկուու չամար է, Պ. խմբագրապէտ, որ Եցուան բէպէր ոտուարով եկեր եմ Զերի ներկայանալու:

ԽՄԲԱԳԻՐ. — Հաւ, հիմակ հարցաւմներուս ուշ դիր. ուր ըրէր ես հայերէն լիզուի և գրականութեան ուսուում:

ՊՏԱ. — (Լարմիերով և գրեր դողդրալով) անդուռ Խմբագրին պազական ցին և անոր հեզմին ժափուէն - կը պատախանէ). Ա. Ա. վարժարանին մէջ:

ԽՄԲԱԳԻՐ. — (Քննիթագ մի յրանց վրայ, որ ոգի. տես թէ ինչ կը նշանաւի, յետ վայրիկան մի լրելու, կ'ըսէ). Շատ ուրախ եմ այդ մասին. զի ես ալ նոյն վարժարանին մէջ ըրէր եմ իմ նախնական ուսուում,

և. ահա կը ամսնես որ պյարուան օրը, և
յեւ այշեալ բարձր պաշտօններ քարե-
լու՝ երեխոփան ըլլալու, և այժն, —
խօսքիր եմ այնպիսի թէրթի մը, որ
կարծեմ ազգերնուս մեջ առաջինն է
իւր... անջանքութեամբ ըսել կ'ուղէի. Ե.
Պարու, ի՞նչ կ'ըսու ասոր:

ՊՏՆ. — Ի՞նչ կ'ըսէք, Պ. Խմբագիր, հար-
ցնելու բան է այդ:

ԽՄՐԱԳ. — Կեցիր, հարցում մ'ալ ընեմ. դրա-
կանութիւն ըստնք վերը, այդ ժիշտին
մեջ ամսնես առելի որ մասին յարծու-
թութիւն ունի:

ՊՏՆ. — Գրականութեան մէջ, Պ. Խմբա-
գիր, ամսնեն առելի յարծութիւն
ունիր — եթէ չեմ սիսլիր — փաստերով
պատճառաբանելու, բարցյակն և կրօ-
նակն ինդրոց, կամ թէ, իմաստափ-
րակն պատճառկան համարական նիւ-
թոց վրայ դրելու: Բայց եթէ կ'ուղէք
բուն իմ հարտարութիւնս տեսնել,
յանձնեցէք ինձ գրել արժանաւոր անձի
մը կամ առարկայի մը վրայ, տեսնեք
թէ թիշպէս անոր արդիւնքը կամ ար-
ժանիքը գորոս կը ցանքեցնեմ:

ԽՄՐԱԳ. — (Ալյարժած ուր կ'իլէ բարկութենեն,
որպէս թէ կայծակի ցնցն մը զգացած
լիլար, և գունին շարժելոյ կ'րէ): Այդ
ամսնենին չեզաւ, այդ բանը գործերնիւ
կ'առեք. չոտ կը ցաւիմ որ պիտի ըլ-
կարենամ ընդունի գեղեց, վասնիք բո-
լորովնիւ մեր գործեան հակոտնեան եւ:
Չեն գիտեր որ այդ տեսակ ընթարու-
վրայ գրել, պատճառաբանել, ուրիշին
հաւանի կամ գովիլ, արգի գրադիտու-
թեան շըլանակէն գորոս մգութեցն՝
պարիք ենան. այդպիսի անմար բաներ
գրել մենք սատոնց ուրեմ ազգային թեր-
թերու թողուցեր ենք!

ՊՏՆ. — Ապա ի՞նչ պէտք է ընել Զեր խմբա-
գրութեան մէջ ընդունիլի ըլլալու հա-
մար:

ԽՄՐԱԳ. — Կընան արգեօք թէթև և գիւրա-
մարս բաներու վրայ գրել, որ գողո-
վըրգեան հետաքրքրութիւնը և ծիծաղը
շարժէ, ահա ատոր մեջ է մեր յալո-
զութեան գաղանիքն. օրինակ իմն, այս
պիսի վերագրով յօդուածներ դրել.
«Պօխն ծոյըր», «Կերոցէք խան-
վէն», «Գլուխնին առած ուներ կ'եր-
թան», և այլն: Եւ կամ առանց յաջ և
յանձնակ նախելու, ամէն մարդու, դէմ
խօսիլ, ամէն բան մեղադին վար կար-
նել, օր. Դրաբարեաններու, Միթթա-
բեաններու, Թաղականներու, Ազգային
հիւանդանուց հոգաբարձուներուն, եթ-
ք մն նաև, ազգերնուու բարիչ ընողնե-
րուն գէմ խօսիլ և գրել (իսրարա «Որ-
դողաձնիքը» յօդուածը): Արևան գար-
ձեալ մէկ խօսով՝ մէկ հարուածով՝ Հե-

րակիւսի նման — առաջն առենելին փաս-
տերը, զի մենք ատոնց պէտք ըսունինք
տասղակել կրօնական կամ բարոյական
հաստատութիւններ, օրէնքներ, և այլն,
ինչպէս օրինակ իմն, պաշտպանել ա-
մուսնալութութիւնը, քահանայից կու-
սակրութեան գէմ դրել (իսրար
և դիպրեկանը յօդուածը): Քարոյի
գահատիակութեան միջն վերցակ
կրոնքը է. կրօնագիտութիւնը իրու ա-
ւելցրդ բան, պաշտել և ծաւալել Զալյայի
դրերը հաւասար (մեղայ, մեղայ) Վ.
Դրբի, և այն: (Այսուղի մեր ձարստասան
խօսքիրն մեծ չունի մի ասելու, և ե-
տոյ կը շարունակ լիշուրեամբ): Ահա
այն ատեն անպատճան կ'ընդունեանին,
իրու արժանաւոր անդամ՝ և ընկեր՝
մեր թէրթին խմբագրութեան մէջ:

Այս խօսքերու վրայ յարած մնաց
պատճին, այդու իր կրօնաման և բա-
րոյական զգացունները — որոնք դէս
կային սրտին մէջ թէ և նույնակար վի-
ճակի մէջ — արհամարհուած սկսնիւղվ:
Խսկ Պ. Խմբագիրն, յիշերով իր թէրթին
մէջ թիշլիյր յաւերածները զոր մնացեր
եր նաև նույն խօսկացրեան պատճա-
ռաւ, աշարտեց զայն և ամենապէս
յանձնեց կամատուած: Եւ յանց սկսա-
ւաելի հանդարտորէն յասակ տանի իրը
խօսակցութիւնը:

ԽՄՐԱԳ. — Մ'ուցայ բան մ'ալ հարցենելու. գրու-
թեան մէջ գրաբարեան ես թէ աշխար-
հաբարեան, և թէ աշխարհաբարեանց
որ խօսին կը պատկանի:

ՊՏՆ. — Կը ներկէ, Պ. Խմբագիր, ես գետ-
առաջին անդամ՝ կը լսեմ այդ զանազա-
նութիւնները. գրելու միջոց ես հայե-
րէն լեզուն կը գործածեմ, այսինքն ե՛
ինչուն որ կը խօսիմ՝ այնպէս աւ կը
գրեմ:

ԽՄՐԱԳ. — Զարմաններ. Կ'ուղես թէրթին՝ յո-
դուածադիր ըլլալ և գետ չես գիտեր
այդ զանազանութիւնները: Գրաբա-
րեան կ'ըսուի մ'ով որ հնէ գրեթերու ան-
գործածելի լեզուն կը դրէք, որ բնաւ ժո-
ղովրդան մէջ ընդունելի չէ, զոր հաս-
կընալու և գրելու համար հարկ պիտի
ըլլայ ըլլալոց յօդնեցնել բառադիր յայե-
լով: Գերսկանութիւն սորվելով, և
այն. և, եթէ մէրշը կ'ուղես — ուու-
ուուս, — այդ պատճառն համար ե որ
կ'առանք գրաբար լեզուն. մենք այդ տե-
սակ բաներու գուման և ժամանակ չու-
նիւս: Ըսդհակառակն աշխարհաբան
կ'ըսուի մ'ով ըստիքներու կամ նոր
լեզուն կը գրէ. բայց այդ վերջիններուն
մէկ երկու խօսք կոյ, յանշայիմա-
կան (rétrogressive?) և յանշայիմա-
կան (progressiste): Օրինակ մը բա-
ցարձեալ խօսք: ով գրաբարի գար-
ձուածներ կամ բաներ կը գործածէ:

և զգացում, առարինուրիւն, տուն, հայր, օր, և այլն, և առնեց նման բառերը կը հովանէ զգացնեմ, առաջինուրեան, տան, հօր, օրուան, և այլ, այնտիսին յետադիմուկան է և մեզի հաւաքործ չունի. իսկ մէ որ ոստիկ բայցարութիւնները կը գործածէ և յիշեաւ բառերը կը հովանէ զգացումի, առաջինուրիւնի, տունի, հայրի, օրի, և այլն, առոր ըսելիք չունինք, յառաջադիմուկաններու իսբէն է:

Պատանին, մէկ կողմէն իրեմագրին համեղի խոռոչին շարժած և միւս կողմէն ապագան ձևաբէ փախցնելու փախէն, կը պատասխանէ.

Ըստ ամենայնի համամիտա եմ. Պ. Խմբագիր, Զեր Կարծիքին, արդէն խելքն աւ ան կը սորուշցնե. արդ պատրաստ

եմ ընելու ինչպէս որ կ'ուզէք:

Այն առնել զովորհան ժամիտ մի կը փայի խորագրին երեազ, կ'ենեն և կը զրկէ զատաւանին. կը կանեկ ընկերութիւնը և օգնականները, և կը ներկայացնեն իրենց այլ նորաման ձևորութիւններու: Այս առենիք միասին ձևորութիւններին առաջ դնեն կ'ըստ սեպանին կ'առաջ միասին առաջ միասին առաջ պատասխաններու: Այս գրագիրը պատասխաններու առաջ ըստ սեպանին առաջ պատասխաններու: Այս գրագիրը պատասխաններու առաջ ըստ սեպանին առաջ պատասխաններու:

Յ. Ժափրութիւն

ԱՊԱՀԱՐՁԱՆՆ

Յ. Եահնազար կը պարզէ մեր առջեւ (ի շաբանիք, 3 Օդոս), Շնորհաւոյ ընդհանրական թղթոյն «Առ դաստ քահանայից» դրած ին մի կտորը.

«Մի և կնաթողաց արանց կամ այրաթողաց կանանց՝ առանց կանոնական հրամանին գլցէ ոք պասկ. զի մի լուժիք դուք ի քահանական կարգէ»:

Ես ասուի կը հետևյնէ. Ա. թէ Շնորհալին կ'ընդունի աւրեմն՝ թէ կան իրարմէ զատուած ամուսինք, որք կիրան վերստին պահկուիլ այլոց հետ, պայմանաւ՝ որ կանոնական հրամանաւ ինի այն: — Բ. Շնորհալին այսու կը յայտուրաք՝ թէ զատուած ամուսնաց օշարի հետ կրկին ամուսնութեան հոսմար կառեներ կան:

Ես մեզ կ'առաջարկէ՝ յիշեալ «պարբերութեան իմաստը իրենց բացատրել, թէ ըստ քերականութեան և թէ ըստ տրամարագութեան»:

Ա. Խոսերով Շահնազարի տռապէնին հետեւութեան մասին, մենք չենք ժիտուեր, այլ մանաւանդ ըստ էինք մեր նախկին յօդուածի մէջ թէ կան և հանգամանքներ, որք ամուսնութիւնը առաջին փայրկինէն անվաւեր կ'ընեն, և հետեւարար այդ հանգամանաց մէջ դուգուծ՝ ամուսնակ կարող են զատուիլ և այլոց հետ ամուսնանայ: Գործք՝ այդ հանգամանքները ուրիշ անընդունելի հանդամանքներէ զատելուն մէջ է, որ անձնական դա-

տաստօնաւ և զգացմամբ չիխիր, այլ աւետարանի օրինաց ոգւոյն մէջ թափանցելով, և Ա. Հարց և եկեղեցւոյ այդ ոգւոյն համաձայն գրած կանոնաց հմուտթեամբ:

Այդ հանգամանքները հարցնենք նոյն ինքն Շնորհալուց, որոյ խօսքը Շահնազարի ի մէջ կը բերէ, անլուշտ ի պաշտպանութիւն Հայրենիքի ցարդ յայտնած խառնավանդոր և կիմնագորկ զատարաց և ոկզրանց: Եւ առաջ կը հրաւիրենք զՇահնազար, յառաջ տանել իւր ընթերցումն ընդհանրականի այն իիի մէջ յորում գտած է վերցիինչալ խօսքը:

«Մի և այնոցիկ որք առեւանց ասին, զնիցէք պասկ, զի հակառակ օրինաց Առառածոյն է: — Մի և աղայոց անմեղաց՝ յաղագս հայրենին ժամանակութեան կամ վան այլ ինչ պատճառով՝ պասկ զիցէ ոք ի քարգանալ արութեան հաօակին, ի հնականասնին ամաց ըստ մասնն, և յերկոտոսանին կամ եւս առաւել՝ կնոյն, որպէս զի կարող լինիցին... հառարեամբ՝ զուգիլ: — Մի ոք ի քահանայից՝ ի բանութենէ բռնաւորոց՝ առանց կամաց առնն և կնոյն պասկ դիցէ... զի պասկն այն անհասատ է և բուժանելի... վասն որոյ տասնեց խզայ և լուծումն այնպիսաւ պասկին: — Մի ոք ի քահանայից, որոց արեան մերձաւորութիւն իրէ, պասկ օրհնութեան դիցէ»: